

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาระดับความหวัง และความรู้สึกละอายใจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่ยังไม่มีอาการทางร่างกายหรือมีอาการแสดงปรากฏเพียงเล็กน้อย ที่ดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน ได้รับการดูแลจากคลินิกให้คำปรึกษาสุขภาพ โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน ผลการศึกษาได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1	ข้อมูลส่วนตัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ประกอบด้วย
	1.1 ข้อมูลทั่วไป
	1.2 ข้อมูลการเจ็บป่วย
ส่วนที่ 2	ข้อมูลเกี่ยวกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี
ส่วนที่ 3	ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกละอายใจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

1.1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ ความพอเพียงของรายได้ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ลักษณะครอบครัว และจำนวนบุตรหรือสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนหรือร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพ ความพอเพียงของรายได้ รายได้เฉลี่ยของ ครอบครัว ลักษณะครอบครัว และจำนวนบุตรหรือสมาชิกในครอบครัวที่ต้อง รับผิดชอบ

ลักษณะของผู้ติดเชื้อเอชไอวี		จำนวนหรือร้อยละ (N = 100)
อายุ		
	10 – 19 ปี	1
	20 – 29 ปี	23
	30 – 39 ปี	52
	40 – 49 ปี	21
	50 – 59 ปี	3
สถานภาพสมรส		
	โสด	11
	คู่	32
	หย่า	2
	หม้าย	53
	แยกกันอยู่	2
ระดับการศึกษา		
	ไม่ได้เรียน	3
	ประถมศึกษา	76
	อาชีวศึกษา	2
	มัธยมศึกษา	29
ศาสนา		
	พุทธ	100

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	จำนวนหรือร้อยละ (N = 100)
อาชีพ	
รับจ้าง / บริการ	65
เกษตรกรรม	5
ค้าขาย หรือมีกิจกรรมเป็นของตนเอง	9
อื่นๆ	21
ความพอเพียงของรายได้	
พอเพียงและมีเงินเก็บ	3
พอเพียงแต่ไม่มีเงินเก็บ	28
ไม่พอเพียง แต่ไม่มีภาระหนี้สิน	43
ไม่พอเพียง และมีภาระหนี้สิน	26
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน (บาท)	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	40
1,000 – 1,999 บาท	39
2,000 – 2,999 บาท	12
3,000 – 3,999 บาท	6
4,000 บาท ขึ้นไป	3
ลักษณะของครอบครัว	
เดี่ยว	49
ขยาย	51
จำนวนบุตรหรือสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ	
ไม่มี	10
1 คน	30
2 คน	16
3 คน	18
มากกว่า 3 คน	26

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 52 สถานภาพสมรสหม้าย คิดเป็นร้อยละ 53 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76 นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100 อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 65 มีรายได้ไม่พอเพียง แต่ไม่มีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 43 รายได้เฉลี่ยของครอบครัวน้อยกว่า 1,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40 ลักษณะครอบครัวขยายคิดเป็นร้อยละ 51 และมีจำนวนบุตรหรือสมาชิกในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 30

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ได้แก่ มูลเหตุจูงใจในการตรวจหาเชื้อ อาการแสดงของโรคแทรกซ้อน ปฏิกริยาของบุคคลที่ทราบผลการติดเชื้อของกลุ่มตัวอย่าง การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา หรือการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนหรือร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามมูลเหตุจูงใจในการตรวจหาเชื้อ อาการแสดงของโรคแทรกซ้อน ปฏิกริยาของบุคคลที่ทราบผลการติดเชื้อของกลุ่มตัวอย่างและการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาหรือการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ลักษณะของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	จำนวนหรือร้อยละ (N = 100)
มูลเหตุจูงใจในการตรวจหาเชื้อเอชไอวี	
มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี	15
สังเกตตัวเองมีความผิดปกติทางด้านร่างกาย	60
คู่สมรสติดเชื้อเอชไอวี	64
อื่นๆ	5
อาการแสดงของโรคแทรกซ้อน	
ไม่มีอาการแสดงใดๆ	28
มีอาการแสดง	72
ปฏิกริยาของบุคคลที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี เปิดเผย	
ผลการติดเชื้อให้ทราบ	
ยอมรับ	86
กลัว รังเกียจ แยกตัว	8
อื่นๆ	6
การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาหรือการนับถือ	
สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ	
มี	96
ไม่มี	4

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวี ส่วนใหญ่มีมูลเหตุสนใจในการตรวจหาเชื้อเอชไอวี เนื่องจากคู่สมรสติดเชื้อเอชไอวี คิดเป็นร้อยละ 64 มีอาการแสดงของโรคแทรกซ้อน คิดเป็นร้อยละ 72 ปฏิกริยาของบุคคลที่ทราบผลการติดเชื้อของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ให้การยอมรับ คิดเป็นร้อยละ 86 และผู้ติดเชื้อมีการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาหรือการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ คิดเป็นร้อยละ 96

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความหวังของกลุ่มตัวอย่างผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม

ความหวังของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความหวัง
ด้านความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้นชั่วคราวต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	2.62	1.14	ค่อนข้างมาก
1. ชีวิตในอนาคตจะดำเนินไปในทางที่ดี	2.50	1.18	ค่อนข้างมาก
2. การมีเป้าหมายของชีวิตในปัจจุบันและในอนาคต	2.28	1.04	ค่อนข้างน้อย
3. ความรู้สึกกลัวต่อชีวิตในอนาคต	2.35	1.34	ค่อนข้างน้อย
4. การมีกำลังใจที่จะต่อสู้ในชีวิตในแต่ละวัน	2.96	1.01	ค่อนข้างมาก
ด้านความรู้สึกที่พร้อมและคาดหวังในทางบวก	2.73	1.04	ค่อนข้างมาก
5. การมีความหวังท่ามกลางความไม่แน่นอนของชีวิต	2.64	1.08	ค่อนข้างมาก
6. การจดจำช่วงเวลาที่มีความสุขในอดีต	3.28	1.88	ค่อนข้างมาก
7. การมองเห็นหนทางที่จะดำเนินชีวิต	2.22	1.09	ค่อนข้างน้อย
8. ความรู้สึกว่าตนเองมีประโยชน์ต่อคนอื่น	2.81	1.12	ค่อนข้างมาก
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่น	2.83	1.01	ค่อนข้างมาก
9. ความรู้สึกเหมือนอยู่คนเดียวในโลก	1.82	1.39	ค่อนข้างน้อย
10. การเชื่อในสิ่งที่ศรัทธาจะทำให้รู้สึกสบายใจ	3.15	0.94	ค่อนข้างมาก
11. การเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง	3.27	0.77	ค่อนข้างมาก
12. ความสามารถให้และรับความรัก ความเอาใจใส่จากบุคคลอื่น	3.08	0.93	ค่อนข้างมาก
รวมเฉลี่ย	2.72	1.06	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 4 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว พบว่าความหวังในด้านความรู้สึกเกิดขึ้นชั่วคราวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 1.14) โดยมีค่าระดับค่อนข้างมากในเรื่องการมีกำลังใจที่จะต่อสู้ในชีวิตในแต่ละวัน และชีวิตในอนาคตจะดำเนินไปในทางที่ดีตามลำดับ

ความหวังด้านความรู้สึกที่พร้อมและคาดหวังในทางบวกของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับค่อนข้างมากในเรื่อง การจดจำช่วงเวลาที่มีความสุขในอดีต ความรู้สึกที่ตนเองมีประโยชน์ต่อคนอื่น และการมีความหวังท่ามกลางความไม่แน่นอนของชีวิตตามลำดับ โดยภาพรวมความหวังในด้านความรู้สึกที่พร้อมและคาดหวังในทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 2.73$, S.D. 1.04)

ความหวังด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างมากในเรื่องการเป็นคนที่มีจิตใจเข้มแข็ง การเชื่อในสิ่งที่ศรัทธาจะทำให้รู้สึกสบายใจ และความสามารถให้และรับความรัก ความเอาใจใส่จากบุคคลอื่น ตามลำดับ โดยภาพรวมความหวังในด้านความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 1.01)

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความหวังโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 2.72$, S.D. 1.06)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้สึกสูญเสียอำนาจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้สึกสูญเสียอำนาจของกลุ่มตัวอย่างผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม

ความรู้สึกสูญเสียอำนาจของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้สึกสูญเสียอำนาจ
ด้านการควบคุมร่างกาย	2.24	1.46	ค่อนข้างน้อย
1. ความท้อแท้หมดกำลังใจที่การติดเชื้อรักษาไม่หาย	2.45	1.26	ค่อนข้างน้อย
2. ความกังวลที่อาการแทรกซ้อนไม่ดีขึ้น	2.19	1.30	ค่อนข้างน้อย
3. สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายในอนาคต	2.86	1.03	ค่อนข้างมาก
4. ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองตามต้องการ	2.63	1.26	ค่อนข้างมาก
5. การรับประทานอาหารตามคำแนะนำของแพทย์	1.31	1.34	น้อยที่สุด
6. นอนไม่หลับ	1.89	1.38	ค่อนข้างน้อย
7. รูปร่างและร่างกาย	2.38	1.23	ค่อนข้างน้อย
ด้านการควบคุมจิตใจ	2.34	1.34	ค่อนข้างน้อย
8. ความรู้สึกถูกแยก	1.42	1.40	น้อยที่สุด
9. อนาคตที่ตั้งไว้ต้องพังทลาย	2.62	1.50	ค่อนข้างมาก
10. รู้สึกกลัวที่ต้องอยู่ท่ามกลางเวลาเจ็บป่วย	2.45	1.26	ค่อนข้างน้อย
11. รู้สึกโลกไม่มีความยุติธรรม	2.06	1.56	ค่อนข้างน้อย
12. รู้สึกหวังว่าจะไม่เกิดโรคแทรกซ้อนที่รุนแรง	2.16	1.27	ค่อนข้างน้อย
13. รู้สึกกลัวว่าอาการอาจจะแย่ลง	3.13	1.16	ค่อนข้างมาก
14. รู้สึกพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา	2.56	1.28	ค่อนข้างมาก
15. มีกำลังใจเนื่องจากมีภาระที่ต้องรับผิดชอบ	2.45	1.30	ค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ
ด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อม	1.72	1.36	ค่อนข้างน้อย
16. การทำตามในสิ่งที่แพทย์สั่งให้ทำ	1.45	1.32	น้อยที่สุด
17. ความทุกข์ใจในเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา	2.82	1.41	ค่อนข้างมาก
18. การเป็นภาระของสมาชิกในครอบครัว	2.62	1.37	ค่อนข้างมาก
19. การถูกซักถามหลายครั้ง	1.48	2.39	น้อยที่สุด
20. การเข้ารับบริการการรักษาที่แตกต่างจากผู้ป่วยอื่น	1.07	1.28	น้อยที่สุด
21. การมีกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น	1.27	1.26	น้อยที่สุด
22. การแยกเครื่องใช้จากบุคคลอื่น	1.11	1.33	น้อยที่สุด
23. การถูกรังเกียจ	1.95	1.52	ค่อนข้างน้อย
ด้านการขาดความรู้	2.06	1.29	ค่อนข้างน้อย
24. ไม่ทราบแหล่งให้ความรู้	1.84	1.33	ค่อนข้างน้อย
25. ความเสี่ยงในการแพร่โรค	1.74	1.41	ค่อนข้างน้อย
26. ไม่ทราบผลการรักษา	1.96	1.41	ค่อนข้างน้อย
27. การถามในข้อมูลการติดเชื้อ	1.48	1.32	น้อยที่สุด
28. การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการติดเชื้อ	2.04	1.26	ค่อนข้างน้อย
29. ไม่มั่นใจในการดูแลตนเอง	2.61	1.11	ค่อนข้างมาก
30. ระยะเวลาในการรักษาโรคแทรกซ้อน	2.77	1.23	ค่อนข้างมาก
รวมเฉลี่ย	2.09	1.36	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ 4 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วพบว่าความรู้สึกสูญเสียอำนาจในทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยทางด้านร่างกาย มีข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายในอนาคต และความรู้สึกสูญเสียอำนาจที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองตามต้องการอยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ความรู้สึกสูญเสียอำนาจในการควบคุมจิตใจ มีข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจเรื่องรู้สึกกลัวว่าอาการจะแย่ลง ข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจในอนาคตที่ตั้งไว้ต้องพึ่งพิงทนาย และข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจในความพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ความรู้สึกสูญเสียอำนาจด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อม มีข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา และข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจในการเป็นภาระของสมาชิกในครอบครัว อยู่ในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ความรู้สึกสูญเสียอำนาจในด้านขาดความรู้ มีข้อความรู้สึกสูญเสียอำนาจในเรื่องระยะเวลาในการรักษาโรคแทรกซ้อน และไม่มั่นใจในการดูแลตนเอง อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกสูญเสียอำนาจโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

($\bar{X} = 2.09$, S.D. = 1.36)